

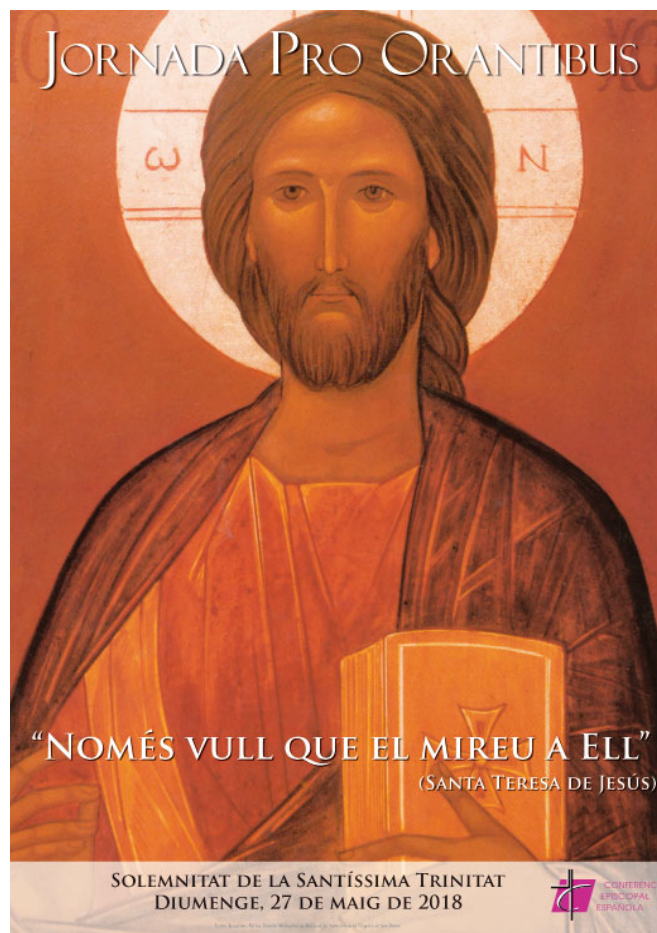
PARAULES DE VIDA

Jornada de la vida contemplativa

La celebració de la solemnitat de la Santíssima Trinitat és l'ocasió perquè, cada any, recordem en les nostres comunitats cristianes els monjos i monges que viuen el seguiment de Crist dedicats a l'oració i la contemplació. Ells se'n recorden constantment de nosaltres en la presència de Déu. Que aquesta jornada serveixi perquè en l'Església valorem més la seua oració i el seu testimoniatge, perquè agraïm a Déu la generositat de tantes vides lliurades per la santificació del món, i perquè preguem per ells i si-guem sensibles a les seues necessitats.

La vida contemplativa és una aventura espiritual que, en el fons, ens descobreix el desig més profund que hi ha en el cor de tot home, que no és un altre que cercar i trobar a Déu. En aquest món, on tantes persones ignoren o són insensibles a la presència de Déu, on es tendeix a allunyar a Déu de l'horitzó de l'home, les vocacions a la vida contemplativa adquireixen un valor testimonial: ens recorden a tots el lloc que Déu ha d'ocupar en la vida dels homes i del món, que no pot ser un lloc perifèric, sinó que ha d'estar en el centre. Els qui opten per aquest camí de seguiment de Crist no anteposen res al seu amor. Aquest és el secret de l'alegria que es percep en els monestirs, que són també llocs d'acollida per a qui cerca a Déu i les coses de l'Esperit.

En el marc de l'any jubilar teresià, el lema escollit per a aquesta jornada és una frase de santa Teresa de Jesús, que resumeix perfectament el que

és específic de la contemplació cristiana. La santa d'Àvila recordava a les religioses dels monestirs fundats per ella el sentit de la seua vocació, amb aquestes paraules: «Solament vull que el mi-

reu a Ell». Es tracta d'una mirada de fe i d'amor que condueix a una amistat cada dia més forta amb el Senyor.

Aquesta invitació de Teresa de Jesús ens situa en el cor de l'espiritualitat cristiana, que és cristocèntrica: mirant a Crist és com es troba a Déu. Qui ha vist al Senyor, ha vist al Pare. I és que l'espiritualitat cristiana no és obertura a una transcendència impersonal, sinó al Déu viu i vertader, al Pare de nostre Senyor Jesucrist. Tampoc és una espiritualitat desencarnada: la humanitat de Crist és el camí concret que ens porta a Déu. És important recordar açò en aquest moment en el que hi ha una inflació d'espiritualitats que prescindeixen de Crist com a camí per a la trobada amb Déu.

Mirant a Crist aprenem també a dirigir una mirada correcta al nostre món, és a dir, a mirar-lo amb ulls d'amor. En una societat en la qual els interessos egoistes poden encegar el cor i enterbolir les relacions entre els éssers humans, la vocació contemplativa no pot ser vista com un menyspreu al món, sinó com la forma més autèntica d'estimar-lo.

Agraïm al Senyor les gràcies que concedeix al món per l'oració dels monjos i les monges. Que la seua vida i testimoniatge ens ensenyen a tots a descobrir que allò veritablement important no són sempre aquelles

coses a les que tantes vegades donem importància.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La Trinitat, misteri de comunió i de vida

Celebrem la festa de la Santíssima Trinitat. En acabar la cinquantena pasqual és bo recordar la funció diversa que fan les tres persones de la Santíssima Trinitat en la història de la nostra salvació.

La festa d'avui no pretén explicar-nos el misteri de la Trinitat, sinó recordar com ha actuat i com segueix actuant Déu en la nostra vida i d'aquesta manera la nostra vida està tota ella marcada per l'amor de Déu: ja en el Baptisme vàrem ser signats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Els textos de la litúrgia d'avui insisteixen en el concepte de l'admirable misteri de la comunió de les tres persones divines en una sola naturalesa:

«un sol Déu, un sol Senyor, no una sola persona, sinó tres en una sola substància... adorem al mateix temps la vostra essència única, les persones distintes i la seva idèntica majestat».

La nostra fe és trinitària.

Creiem que Déu és PARE. Que ens ha creat i ens regala amb providència i generositat. És bonic sentir-se fills de Déu. Si Jesús no hagués fet altra cosa que ensenyar-nos a dir Déu Pare ja hauria estat gran la seva missió.

Creiem que Déu és FILL, imatge del Pare. Assumim la nostra condició humana per salvar-nos i es queda amb nosaltres per sempre. Ens revesteix de la seva filiació divina i ens fa a tots germans.

Creiem que Déu és ESPERIT, impuls creador, comunicació de dons, Senyor que vivifica. Se'ns dona com a defensor i mestre. És com l'ànima de les nostres vides i de l'Església.

Creiem en Déu però el nostre pensament es perd en el misteri. Qui és Déu? Com és el Déu en qui creiem? No és indiferent respondre d'una manera o d'altra. De la nostra actitud envers la divinitat en naixerà en gran part la relació que tindrem amb Déu: la de simples criatures, la de servents, o la de fills i filles.

I és que a Déu se'l coneix més pel camí de l'amor que pel camí del pensament.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

Jornada de la vida contemplativa

La celebració de la solemnitat de la Santíssima Trinitat és la ocasió per a que, cada any, recordem en nostres comunitats cristianes a les monjes i monjos que viuen el seu seguiment de Crist dedicats a la oració i la contemplació. Ells se acorden constantment de nosaltres en la presència de Déu. Que aquesta jornada sirva per a que en l'Església valorem més la nostra oració i el nostre testimoni, per a que agràtzem a Déu la generositat de tantes vides entregades per a la santificació del món, i per a que orem per ells i seamos sensibles a les seves necessitats.

La vida contemplativa és una aventura espiritual que, en el fons, nos descobreix el desig més profund que hi ha en el cor de tot home, que no és altre que cercar i trobar a Déu. La búsqueda de Déu pertany a la història de l'home. En aquest món, on tantes persones ignoren o són insensibles a la presència de Déu, on se tendeix a allunyar-se de Déu del horitzó de l'home, les vocacions a la vida contemplativa adquireixen un valor testimonial: nos recorden a tots el lloc que Déu ha de ocupar en la vida dels homes i del món, que no pot ser un lloc perifèric, sinó que ha de estar en el centre. Quien opta per aquest camí de seguiment de Crist no anteponeix res a l'amor. Aquest és el secret de la alegria que se percep en els monesters, que són també llocs d'acollida per a qui busca a Déu i les coses de l'Esperit.

En el marc de l'any jubilar teresiano, el lema escollit per a aquesta jornada és una frase de santa Teresa de Jesús, que resumeix perfectament el que és específic de la contemplació cristiana. La santa abulesa recordava a les religioses dels monesters fundats per ella el sentit de la seva vocació, amb aquestes paraules: «Sólo quiero que le miréis a Él». Se trata de una mirada de fe i d'amor que condueix a una amistat cada dia més forta amb el Senyor.

Aquesta invitació de Teresa de Jesús nos situa en el cor de la espiritualitat cristiana, que és cristocèntrica: mirant a Crist és com se troba a Déu. Quien ha vist al Senyor, ha vist al Pare. I és que la espiritualitat cristiana no és una apertura a una transcendència impersonal, sinó al Déu viu i veritable, al Pare de nostre Senyor Jesucrist. També és una espiritualitat desencarnada: la humanitat de Crist és el camí concret que nos porta a Déu. És important recordar-ho en aquest moment en el que hi ha una inflació de espiritualitats que prescindien de Crist com a camí per a l'encontre amb Déu.

Mirant a Crist aprenem també a dirigir una mirada correcta al nostre món, és a dir, a mirarlo amb ulls d'amor. En una societat en la que els interessos egoístes poden cegar el cor i enturbiar les relacions entre els éssers humans, la vocació contemplativa no pot ser vista com a un desprec al món, sinó com a la forma més autèntica d'amor.

Agrazem al Senyor les gràcies que concedeix al món per la oració de les monjes i les monjos. Que la seva vida i el seu testimoni nos ensenyin a tots a descobrir que el que realment és important no són sempre aquelles coses a les que tantes vegades donem importància.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Celebració de la Vetlla Pasqual a la Catedral de Tortosa

El dia 31 de març, Dissabte Sant, a les 21.30 hores, vam celebrar a la Catedral la Vetlla Pasqual conjuntament amb les parròquies de Sant Blai i Sant Jaume de Remolins. Presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, fou concelebrada per tres preveres.

La celebració consta de quatre parts: la del Foc, la de la Paraula, la del Baptisme i la de l'Eucaristia. Per a la benedicció del Foc ens vam aplegar fora de la porta principal; el Sr. Bisbe beneí el Foc i encengué el Ciri Pasqual. I, il·luminats pel Ciri Pasqual i les candeles que vam encendre els fidels, vam entrar en processó a la Catedral mentre el Sr. Bisbe cantava *Llum de Crist* i l'assemblea responia *Donem gràcies a Déu*; en arribar al presbiteri es van encendre els llums de la Catedral i, tot seguit, es proclamà el Pregó Pasqual.

Les lectures de l'Antic Testament, el *Gloria in excelsis Deo*, la lectura

de Sant Pau, l'Al·leluia i l'Evangel·li van ser les lectures bíbliques. El Sr. Bisbe en l'homília ens va parlar de dos signes de la litúrgia de la Vetlla Pasqual: la llum i el Baptisme.

Tot seguit, el Sr. Bisbe va batejar i confirmar a una catecúmena adulta.

Després de les pregàries, van portar les ofrenes la qui havia re-

but els sagraments del Baptisme i la Confirmació, la seua padrina i un xiquet.

Donem gràcies a Déu per la celebració solemne de la Vetlla Pasqual. Que el Senyor ens ajude a viure la Pasqua de Resurrecció amb el desig d'estimar-lo més cada dia.

Maria Joana Querol

Curs de lideratge

Dissabte 7 d'abril, els membres de l'equip de lideratge de la parròquia de Sant Pere de l'Hospitalet de l'Infant, acompanyats del seu rector, van participar en un mòdul dedicat al lideratge de pastors per a la Nova Evangelització, a les dependències de la parròquia de Santa Agnès de Barcelona.

Aquest mòdul forma part del curs de lideratge que, des del mes d'octubre de 2017, s'està impartint a una vintena de sacerdots. El curs està preparat i dut a terme per la «Fundación para la Evangelización y el Discipulado», dirigit principalment pel representant d'Alpha a Espanya, Tote Barrera, i la delegada de Nova Evangelit-

zació a la Diòcesi de Solsona, Teresa Valero. Per a dur-ho a terme, comptem amb l'ajuda de *coaches* professionals i creients, que apliquen els seus coneixements i la

seva experiència de fe a les diferents sessions. Aquesta iniciativa vol ser una cosa semblant a allò que la Diòcesi de Toulon (França) està fent amb els seus sacerdots, anomenada «Pasteurs selon mon coeur» (<http://dpsmc.verenate.org/>), i que es va estenent per tot el país.

La trobada del dissabte s'emarcava en el recorregut del curs, amb la intenció que tots els equips de lideratge de les parròquies on estan servint els sacerdots implicats participessin d'un dia de treball i convivència. La jornada va ser intensa i molt productiva i la impressió general va ser molt bona.

Mn. Jordi Salvadó

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

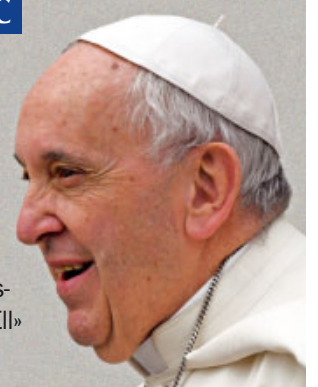

@Pontifex: «La Paraula del Senyor és llum en la foscor i ens ajuda a no tenir por, també davant les dificultats» (6 d'abril).

@Pontifex: «Com el Bon Samarità, tinguem cura de qui pateix i està malalt!» (7 d'abril).

@Pontifex: «Déu ens cobreix amb la seva misericòrdia, ens cobreix de Crist, per esdevenir instruments de bondat» (8 d'abril).

@Pontifex: «Avui Déu continua buscant cors com el de Maria, disposats a fiar-se completament d'Ell» (9 d'abril).

Celebració de la Missa Estacional de Pasqua a la Catedral de Tortosa

El diumenge 1 d'abril, a les 12 h, el Sr. Bisbe Mons. Enrique Benavent presidí a la Catedral la Missa Estacional del Diumenge de Pasqua, concelebrada pel Sr. Vicari general, membres del Capítol Catedral i alguns sacerdots de les parròquies de Tortosa. S'inicià la celebració amb una monició del Vicari general, Il·lm. José Luis Arín: «Si Crist no hagués ressuscitat, la nostra fe seria buida. Però, Crist ha ressuscitat! Celebrem-ho joiosament.»

El Sr. Bisbe en l'homília féu una reflexió dient: «Com era possible que Déu hagués deixat morir Jesús a mans d'autoritats plenes d'enveges? Però el testimoni no és únicament que Crist ha ressuscitat, sinó que Déu l'ha ressuscitat. Aquesta llum que va il·luminar els personatges de la Pasqua, la podem traspasar al nostre món. Encara que la injustícia hi és, sempre acaben venent les causes justes. Treballar per la pau i la justícia ens fa caminar vers Jesús. L'èxit dels injustos és aparent, la victòria del mal no és definitiva. Però això no vol dir que la lluita s'hagi acabat. Jesús va dir: "En el món tindreu lluites, però no tingueu por". Testimoni que ens dona força per seguir treba-

llant pel Regne de Déu, l'Església, que formem un poble cridat per a viure des de la Paraula del Senyor.»

Per acabar vam cantar el *Regina coeli laetare i Germans, avui és un dia gran.*

Maria Joana Querol

Festa de la Mare de Déu de la Providència de l'ermita de Mig-Camí

El dia 15 d'abril, Diumenge III de Pasqua, se celebrà la festa de la Mare de Déu de la Providència de l'ermita de Mig-Camí de Tortosa, molt visitada des de fa segles pels tortosins i per la comarca. Per la seua ubicació pertany a la parròquia de Sant Blai, de qui depenen els diferents actes religiosos que s'hi celebren.

A les 19 hores, el rector de la parròquia de Sant Blai, Mn. Isaïes Riba, celebrà l'Eucaristia. En l'homília el mossèn ens invità a preguntar-nos: Què fa la Mare de Déu què tothom l'estima tant? Tots ob-

servem el fenomen que, per damunt de tota la religiositat d'un poble, està la Mare de Déu. Ella és Mare i per tant tothom la necessitem i Jesús vol que ens encomanem a Ella. La Mare de Déu ens anima a superar els dubtes i dificultats.

En acabar la Missa, tingué lloc la processó pel voltant de l'ermita. La *Salve Regina* va posar el punt i final.

Tots els assistents vam ser obsequiats, per Lo Bar de Mig-Camí, amb unes pastes i vi dolç.

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Divendres 1 de juny**, Tortosa, parròquia Mare de Déu dels Àngels, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 2**, Vilalba dels Arcs, a les 19 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 3, Corpus Christi**, Catedral, a les 11.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27].

□ **Lleida**: Dedicació de la Catedral. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. □ **Urgell**: Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. ■ **Tortosa**: Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès,

patró d'institucions diverses. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Beat Pere Tarrés i Claret, (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina).

31. □ Dijous [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / SI: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Benaurada Verge Maria. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / SI 95 / Mc 11,11-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic;

sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dissabte [Jud 17,20-25 / SI 62 / Mc 11,27-33]. Sants Marcel·lí i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari, santa Clotilde, reina francesa.

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant

El llibre del Deuteronomi és com el testament de Moisès amb madura visió teològica sobre la història del Poble Elegit que té com a fet fundacional l'experiència alliberadora de l'Èxode evocada amb la plenitud de set expressions: *proves, senyals, prodigis, mà forta, braç poderós, fets esglaiadors i extraordinaris.*

Investiga si mai s'ha sentit a dir que un Poble hagi escoltat la veu de Déu com tu —Israel— l'has escoltada.

Això porta a confessió de fe: *El Senyor és l'únic Déu. No n'hi ha d'altre.* La confessió de fe té exigència: *Compleix els seus manaments perquè siguis feliç.*

La paraula «Esperit» surt 18 cops a Rom 8, presentant la vida nova del cristià com «existència en l'Esperit».

La secció v. 14-30 descriu què és viure com a fills de Déu amb criteri clau: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu.* Ser fills de Déu és camí de vida sostingut per l'acció de l'Esperit.

El «misteri» trinitari és misteri d'amor del Déu únic que viu la diversitat de Persones en unitat d'amor entre EL PARE que *ho ha posat tot a les mans del Fill (Jn 13,3)*, EL FILL que *no pot fer res pel seu compte fora d'ellò que veu fer al Pare (Jn 5,19)*, i L'ESPERIT SANT que *el Pare enviarà en nom meu i us farà recordar tot el que Jo (Jesús) us he dit i us ho farà entendre (Jn 14,26).*

L'Evangeli és resum fidel de la Missió apostòlica: Encontre del Ressuscitat amb els Onze; Instruccions als Deixebles; Promesa del Senyor de *ser amb els seus fins a la fi del món.*

La Comunitat de Mt confessa la seva identitat com a Església de Crist, separada de l'Israel sociològic però sense perdre el passat comú com a Poble de l'Aliança.

Hereva de la tradició abrahàmica, l'Església de Crist no té fronteres en l'evangelització fins que *la benedicció del Senyor arribi a tots els pobles de la terra (Gn 12,3).*

Això els fa prendre consciència més viva de l'encàrrec missioner de Jesús: *Aneu a convertir tots els pobles.*

Per a ser fidels al Missatge, *els Onze deixebles se n'anaren cap a Galilea*, lloc de l'ensenyament de Jesús.

Jesús vol que la seva plena autoritat al cel i a la terra es vegi allargada en el món per la col·laboració fidel dels seus amb testimoni de vida i confessió de fe.

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de Sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»